

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 662/2021-8

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. OT/207/2019 z 13. októbra 2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkový stav veci

1. Z neúplného podania sťažovateľa doručeného ústavnému súdu 8. novembra 2021 doplneného o vlastné zistenie ústavného súdu vyplýva, že okresný súd napadnutým rozsudkom uznal sťažovateľa za vinného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 a 2 písm. a) Trestného zákona (ďalej len „TZ“) na tom skutkovom základe, že 9. augusta 2019 v čase asi o 21.00 h v obci [REDAKOVANÉ] v záhradkárskej oblasti nazývanej [REDAKOVANÉ] pod vplyvom alkoholu vykrikoval zabijem vás všetkých, dookola to tu vyzabíjam, ktoré výroky viackrát zopakoval, následne o 21.09 h zatelefonoval na telefonickú linku 158 a oznámil, že chce zabiť suseda, že má sekeru, majú pre neho prísť, kvôli susedovi prišiel o rodinu, po príchode policajnej hliadky spoza opaska vyberal sekeru, túto hodil na zem a policajnej hliadke uviedol, že ak ho nezoberú do cely, do rána suseda zabije. Pretože bol sťažovateľ pod vplyvom alkoholu a so susedom má dlhodobé nezhody, vzbudil dôvodnú obavu, že vyhrážky zabitím zrealizuje. Týmto rozsudkom bol sťažovateľ odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom, uložením probačného dohľadu v skúšobnej dobe 18 mesiacov, uložením zákazu používania alkoholických nápojov a iných návykových látok, uložením prepadnutia veci (červenej sekery s drevenou násadou). Proti rozsudku okresného súdu sťažovateľ odvolanie nepodal. Napadnutý rozsudok okresného súdu nadobudol právoplatnosť 13. októbra 2020.

2. Ústavný súd vlastným šetrením zistil, že uznesením okresného súdu č. k. 1Tp/60/2019 z 26. augusta 2019 bol sťažovateľ vzatý do väzby z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku s tým, že väzba začala 23. augusta 2019 o 15.12 h a vykonávala sa v [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ]. Z dôvodu, že proti sťažovateľovi bolo vznesené obvinenie pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 TZ a pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 TZ na tom skutkovom základe, že sťažovateľ 16. augusta 2019 v čase asi o 21.40 h vylial na osobné motorové vozidlo zn. [REDAKOVANÉ] horľavú látku a následne prešiel s kanistrom k oploteniu nachádzajúcemu sa na hranici pozemku so záhradnou chatkou, kde popred oplotenie vylial zvyšok neznámej horľavej látky a následne zapálil dve horľavé fľaše, z ktorých jednu hodil na kapotu vozidla a druhú smerom na objekt záhradnej chatky, pričom neskôr v čase o 4.30 h 17. augusta 2019 pred záhradnou chatou proti susedovi použil slova „*aj tak Vás vypálím a pozabijam*“ a následne huckal svojho psa so slovami „*mačiatko bud' pripravený*“. Avšak proti uvedenému sa sťažovateľ domáha ochrany osobitnou ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 8. novembra 2021 vedenou pod sp. zn. Rvp 2279/2021.

3. Sťažovateľ v podaní uvádza aj rozsudok okresného súdu č. k. 0T/190/2019 z 9. januára 2020, ktorým okresný súd sťažovateľovho suseda uznal za vinného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 TZ na tom skutkovom základe, že 21. júla 2019 v čase približne o 1.20 h v obci [REDAKOVANÉ] v chatovej oblasti pod vplyvom alkoholu vyliezol na pletivový plot záhrady sťažovateľa, pričom mu vulgárne nadával a kričal, že ho zabije, že ho má počkať, že už ide, že čo si to dovoľil ho udať, pričom, ako sa pridržal zhora oplotenia a chcel ho preliezť, tak ho sťažovateľ skopol z oplotenia, načo mu sused uviedol, že si ide po sekeru, čo vyvolalo u sťažovateľa strach o jeho život a zdravie, pretože už 17. júla 2019 ho sused po predchádzajúcom konflikte napadol nožom a sekerou, pričom mu spôsobil zranenia s predpokladanou dobou liečenia do 7 dní. Týmto rozsudkom bol sťažovateľovmu susedovi uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom 24 mesiacov, uloženie probačného dohľadu, zákaz používania alkoholických nápojov, príkaz nepriblížiť sa na vzdialenosť menšiu ako päť metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydľia sťažovateľa, podrobiť sa skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve. Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 3To/57/2020 z 29. septembra 2020 odvolanie suseda zamietol. Uznesenie krajského súdu nadobudlo právoplatnosť 29. septembra 2020. Z uvedeného vyplýva, že v tomto trestnom konaní je sťažovateľ v procesnom postavení poškodeného.

II.

Argumentácia sťažovateľa

4. Z podania vyplýva, že sťažovateľ sa uvedeného trestného činu mal dopustiť tak, že pod vplyvom alkoholu, ako aj pre nepriaznivé rodinné pomery chcel „*zabiť suseda*“. Z tohto dôvodu kontaktoval políciu, ktorej oznámil, že chce zabiť svojho suseda, a od polície chcel, aby pre neho prišla policajná hliadka. Policajná hliadka chcela umiestniť sťažovateľa na psychiatrii. Z dôvodu, že psychiatrické oddelenie sťažovateľa odmietlo, bol umiestnený v cele predbežného zadržania.

5. Sťažovateľ tvrdí, že skutok, pre ktorý bol právoplatne odsúdený, nebol trestný. Podľa názoru sťažovateľa, „*keď je niekomu uložený trest protizákonne, musí existovať možnosť na nápravnú zmenu kvalifikácie skutku*“. Sťažovateľ uvádza, že k spáchanému skutku sa priznal a nemôže požiadať o mimoriadny opravný prostriedok (dovolenie, obnovu konania).

6. Sťažovateľ poukazuje na ustanovenia TZ, konkrétne na § 14 ods. 3 TZ, v ktorom je uvedené, že „*Trestnosť pokusu trestného činu zaniká, ak páchatel' dobrovoľne (a) upustil od ďalšieho konania potrebného na dokonanie trestného činu a odstránil nebezpečenstvo, ktoré vzniklo záujmu chránenému týmto zákonom z podniknutého pokusu, alebo (b) urobil o pokuse trestného činu oznámenie orgánu činnému v trestnom konaní alebo Policajnému zboru v čase, keď nebezpečenstvo, ktoré vzniklo záujmu chránenému týmto zákonom z podniknutého pokusu, sa mohlo ešte odstrániť; vojak môže toto oznámenie urobiť aj svojmu nadriadenému alebo služobnému orgánu a osoba vo výkone trestu odňatia slobody alebo vo výkone väzby aj príslušníkovi Zboru väzenskej a justičnej stráže*“.

7. Sťažovateľ poukázal aj na § 16 TZ: „*Trestný čin je spáchaný z nedbanlivosti, ak páchatel' (a) vedel, že môže spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí, alebo (b) nevedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, hoci o tom vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery vedieť mal a mohol*.“

8. Sťažovateľ tvrdí, že ak súd jeho žiadosť o pomoc definoval ako trestný čin, tak je toho názoru, že ten bol spáchaný z nedbanlivosti. Tým poukazuje na § 36 písm. a) a h) TZ: „*a) spáchal trestný čin v ospravedlniteľnom silnom citovom rozrušení, (b) spáchal trestný čin pod vplyvom tiesnivých osobných pomerov alebo rodinných pomerov, ktoré si sám nespôsobil*.“

9. Sťažovateľ sa domáha vyslovenia porušenia bližšie nešpecifikovaných práv.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

10. Podľa § 124 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Ak rozhodnutie nadobúda právoplatnosť vyhlásením alebo oznámením a ak sa podľa osobitných predpisov zároveň doručuje jeho písomné vyhotovenie, začína lehota plynúť dňom doručenia tohto písomného vyhotovenia sťažovateľovi; ak sa rozhodnutie doručuje len jeho zástupcovi, začína lehota plynúť dňom doručenia písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia tomuto zástupcovi. Ak bol vo veci podaný mimoriadny opravný prostriedok, lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré bolo mimoriadnym opravným prostriedkom napadnuté, začína plynúť od doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku.

11. Ústavný súd vlastným šetrením zistil, že podanie sťažovateľa smeruje proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. OT/207/2019 z 13. októbra 2020. Z napadnutého rozsudku vyplýva, že rozsudok bol vydaný 13. októbra 2020, pričom podľa registra doložiek právoplatnosti a vykonateľnosti, ktorý je dostupný na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 13. októbra 2020.

12. Vzhľadom na uvedené ústavný súd konštatuje, že podanie sťažovateľa je zjavne oneskorené, keďže dvojmesačná lehota v zmysle § 124 zákona o ústavnom súde uplynula 13. decembra 2020 a podanie bolo ústavnému súdu doručené až 8. novembra 2021. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde odmietol ako oneskorene podanú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. novembra 2021

Robert Šorl
predseda senátu